

AMSP ČR

**ASOCIACE MALÝCH A STŘEDNÍCH
PODNIKŮ A ŽIVNOSTNÍKŮ ČR**

V Praze dne 9. května 2019

Čj.: GŘ/103/2019

Název materiálu:	Návrh zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností
Připomínkové místo	Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR)
Telefon :	+420 236 080 454
e-mail:	amsp@amsp.cz

K předloženému Návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností má Asociace malých a středních podniků ČR (AMSP ČR) následující připomínky:

Č.		Obecné připomínky	Zásadní/ Doporučující
1.	Obecná	<p><u>S návrhem zákona nebyly předloženy návrhy prováděcích předpisů ani jejich základní teze. Některá zmocnění k vydání prováděcích právních předpisů jsou neurčitá a příliš široká.</u></p> <p>Problematika upravená na základě těchto zmocnění nikoliv zákonem, ale až prováděcí vyhláškou, může mít významné dopady (např. finanční) na výrobce, provozovatele kolektivních systémů a i obce. Bez těchto prováděcích předpisů není tedy možné zhodnotit celkové dopady návrhu zákona.</p> <p>Návrh zákona v řadě ustanovení obsahuje zmocnění pro prováděcí právní předpis, která jsou do značné míry neurčitá. Prováděcí vyhláška by pak výsledně mohla vybočit z mezí zákona, tedy nebyla by vydána „na základě a v mezích zákona“ podle čl. 79 odst. 3 Ústavy.</p> <p>Legislativní pravidla vlády v čl. 49 uvádí, že zmocnění pro vydání prováděcího právního předpisu musí „vymežit konkrétní věci, které mají být vyhláškou upraveny (nestačí pouhý odkaz na určité ustanovení právního předpisu, ani</p>	Zásadní

obecné zmocnění k úpravě podrobností), a **rozsah, v jakém mají být upraveny**; zejména v případech, kdy má být podle zákonného zmocnění konkretizován ve vyhlášce číselný údaj, musí zákonné zmocnění k vydání vyhlášky obsahovat rovněž kritéria, jakými se má příslušný orgán při konkretizaci výše číselného údaje ve vyhlášce řídit...“ Např. zmocnění v § 32 odst. 3 nebo § 12 odst. 4 návrhu zákona tomu ale neodpovídá.

Z judikatury Ústavního soudu k čl. 79 odst. 3 Ústavy vyplývá, že zákon musí stanovovat svým výkladem zjistitelné meze podzákonné úpravy, tedy zmocnění má být natolik přesné a konkrétní co do svého rozsahu, obsahu a účelu, aby zmocněný orgán neměl možnost se od zákonných limitů odchýlit. Jakýmsi testem určitosti zmocňovacího ustanovení zákona může být otázka, zda úprava v zákoně sama o sobě (tj. bez prováděcího právního předpisu) je adresátům normy dostatečně srozumitelná a zda by byla samostatně aplikovatelná.

Nález Ústavního soudu ze dne 11. 10. 1995, sp. zn. Pl. ÚS 3/95
Prováděcí předpis je přitom článkem 79 odst. 3 Ústavy ČR vázán pouze k takové podrobnější úpravě, jež se pohybuje "na základě a v mezích zákona".

První pojmová náležitost (produkce do 200 000 hl) je zákonem rámcově zřetelně vymezena a na tomto základě může ministerstvo vyhláškou specifikovat podrobnosti.

Pokud jde o druhý pojmový znak chráněného předmětu, totiž "nezávislost", přenechal zákonodárce jeho vymezení prováděcímu předpisu, tj. nižší právní normě. Ze zákona vyplývá, že chráněné pivovary musí kromě vymezení své produkce splňovat jakési další podmínky, avšak toto "něco dalšího" ponechává se vyhlášce a tím se dostává vymezení základní pojmové náležitosti, která má pro definici chráněných pivovarů konstitutivní význam, mimo vliv zákonodárce.

Splnění blíže neoznačených podmínek zvláštního předpisu, které se pak "ex post" stávají konstitutivními znaky zákonem chráněného předmětu, vzbuzuje dojem, že by bylo možné stejně neurčitě formulovat zákonodárcovo zmocnění výkonné moci i v jiných oblastech života společnosti.

Nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 36/11
Je pravda, že obecný základ variant základní a ekonomicky náročnější je obsažen přímo v zákoně. Z pohledu Ústavního soudu je ale podstatné, zda úprava v zákoně sama o sobě, tedy i bez prováděcí vyhlášky, je adresátům dostatečně srozumitelná a zda by byla aplikovatelná. Prováděcí předpis má stanovit již jen její detaily. Napadená úprava variant péče v současné době funguje tak, že kromě výše reprodukováného obecného rámce v zákoně o veřejném zdravotním pojištění jsou ve vyhlášce, kterou se vydává seznam zdravotnických výkonů s bodovými hodnotami, Ministerstvem zdravotnictví označeny zdravotní výkony, u nichž lze pojištěncům nabízet volbu mezi základní a ekonomicky náročnější variantou. Poskytovatelům

		<p><i>zdravotních služeb, pojišťovnám i pojištěncům je tedy teprve z vyhlášky zřejmé, co je základní variantou a za jaké zdravotní výkony, pomůcky, prostředky a zdravotní materiál je možno či nutno doplácet nad rámec úhrady z veřejného pojištění. Ze zákona samotného to neplyne a nelze to z něj dovodit ani nejvolnější interpretací. Zákon o veřejném zdravotním pojištění tedy udělal pouze první krok k vymezení standardu a nadstandardu (slovy zákona o veřejném zdravotním pojištění základní a ekonomicky náročnější varianty). Druhá, ovšem podstatná část, bez níž je institut neživotaschopný, tedy konkrétní určení toho, co je v intencích čl. 31 Listiny bezplatnou péčí, je upravena až v prováděcí vyhlášce. Zákonodárce tím dle Ústavního soudu požadavkům nastaveným ústavním pořádkem a opakovaně vyloženým dosavadní rozhodovací praxí nedostál.</i></p> <p>Zmocňovací ustanovení obsažená v návrhu zákona nenaplnují výše uvedená kritéria, a tedy nejsou dostatečně určitá. Požadujeme zmocňovací ustanovení v návrhu zákona upravit ve smyslu a judikatury Ústavního soudu a Legislativních pravidel vlády.</p>	
2.	Obecná	<p>Zásadně nesouhlasíme s opakovaně navrhovanými formami omezování stávajících velmi dobře fungujících individuálních systémů (původně např. § 34 v prosincové verzi návrhu zákona) – návrh zákona v prosincové verzi omezoval stávající velmi efektivní systémy individuálního plnění a de-facto je nutil do plnění solidárního, či kolektivního. <u>Nesouhlasíme s tím, aby bylo podobné ustanovení znovu vloženo do zákona např. při vypořádání připomínkového řízení.</u></p>	Zásadní
3.	Obecná	<p>Nutnost omezit provozovatele kolektivního systému ve využití komoditní burzy (organizovaného veřejného trhu). ČAOH se připojuje k řadě dalších subjektů, které se vyjádřily tak, že v návrhu zákona by neměla figurovat komoditní burza, a to ani v rámci skrytého odkazu pod souslovím „organizovaný veřejný trh“. Obecně nemáme nic proti institutu komoditní burzy, ale není zde žádný objektivní důvod, uvádět tuto jednu z možností přímo do zákona, a to v jakékoli podobě. Kdo bude chtít, může vybrané komodity na burze obchodovat tak, jako to může dělat již nyní.</p> <p>Tyto výrobky nejsou komodita a není tedy možné pro jeho jejich obchodování využívat organizovaný veřejný trh (komoditní burzu). Hodnota těchto výrobků je dána především obsahem kovů jako např. je stříbra, mědi, hliníku atd., a to lze zjistit teprve až ve fázi zpracování.</p>	Zásadní
4.	Obecná	<p>Nesouhlasíme s tím, aby do návrhu zákona byly případně zahrnuty další povinnosti certifikace typu Cenelec, apod. pro zpracovatele.</p>	Zásadní

		<p>Objektivně k tomu není žádný důvod. Zpracovatelé jsou vždy odborné subjekty s povolením krajského úřadu pro svou konkrétní činnost. Činnost a její technické podmínky má v dostatečné míře definovat zákon a příslušný prováděcí předpis. A provozovatel je musí bezvýtku plnit. Z titulu evropského práva je zde ještě případná potřeba plnění BAT, či BREF, pokud jsou pro tu kterou technologii stanoveny v rámci EU. Jakékoli další certifikace apod. mohou samozřejmě fungovat v dobrovolné pozici, ale v žádném případě nesmějí být stanovovány obecně závazným předpisem, jako je zákon, či vyhláška.</p>	
5.	Obecná	<p>Gold-plating – s poukazem na potřebu předcházení tzv. gold-platingu v jakékoli legislativě, tedy tomu, aby národní předpisy nebyly s účelovým odkazem na legislativu EU zaplevelovány přísnějšími povinnostmi, než vyžadují směrnice EU. Při implementaci právních předpisů EU do národní legislativy nejít nad rámec nutného minima daného právem EU tzn. dodržovat zásadu minimalistické implementace.</p> <p>Zde je nutné upozornit na materiál MPO „Systémová opatření ke zkvalitnění podnikatelského prostředí v České republice“, (v eKLEP pod označením ma_KORNB9EGC910), který mj. uvádí:</p> <p>Pojmem gold-plating se označuje nejčastěji praxe vnitrostátních orgánů, které při implementaci unijních právních předpisů na úrovni členského státu stanovují:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. další nebo přísnější požadavky, které daný právní předpis EU nepředepisuje, ale umožňuje. Členský stát se tak odchýlí od obecné úpravy obsažené v daném předpisu EU, a to v rozšiřujícím (zpřísňujícím) směru tzv. rozšiřující výjimkou. 2. neuplatní možnost zjednodušení plnění povinnosti, které předpis EU umožňuje. Členský stát se tak neodchýlí od obecné úpravy obsažené v daném předpisu EU, a to v zužujícím (změkčujícím) směru tzv. zužující výjimkou. <p>Členské státy mají totiž určitý prostor pro úpravu norem, když zavádějí unijní směrnice do svého vnitrostátního práva, protože směrnice stanovují určitý cíl a minimální hranici, kterou musí po zavedení splnit. Zmíněné minimální požadavky někdy státy dobrovolně rozšiřují a tyto normy implementují i nad jejich rámec. Mezi rozšiřující povinnosti patří například nutnost podávat častější a podrobnější dokumenty úřadům nebo rozšíření procesních požadavků na subjekty práva. Užití tzv. gold-platingu je čistě na rozhodnutí příslušných státních orgánů. Důvodem, proč státy ponechávají gold-plating v právních předpisech, bývá snaha o přesnější definice a sofistikovanější procesy, než uvádí původní rozsah směrnice.</p>	Zásadní

		<p>Vzhledem ke skutečnosti, že je všeobecná snaha omezovat administrativní zátěž a minimalizovat zvyšující se nároky na novou regulaci, je žádoucí se neodůvodněného gold-platingu vyvarovat. Negativním jevem gold-platingu může být pro dotčené subjekty konkurenční znevýhodnění oproti subjektům z jiných členských států, které se držely rámce minimálních požadavků stanovených právem EU.</p> <p>Při implementaci práva EU je možné využít doporučující metodiku Úřadu vlády <i>Metodická pomůcka pro prevenci nadbytečné regulatorní zátěže při implementaci práva EU.</i></p> <p>Odpadová legislativa je gold-platingem jednoznačně postižena a je nutné to napravit.</p>	
		Konkrétní připomínky	
6.	§ 3 odst. 1 písm. b)	<p>Doplnit na konec písmene slova „které jsou jeho součástí“.</p> <p>Odůvodnění: Požadujeme upřesnit, že komponenty, konstrukční díly a spotřební díly musí být v daném okamžiku součástí elektrozařízení. Ve smyslu článku 3 směrnice OEEZ („které jsou součástí výrobku v době jeho vyřazení“).</p>	Zásadní
7.	§ 3 + § 13	<p>Omezení osob, které jsou oprávněny výrobek s ukončenou životností převzít; úprava téže povinnosti na více místech zákona – nepřehlednost; § 13 odst. 1 upravuje, kdo se stává vlastníkem zpětně odebraného výrobku s ukončenou životností v místě zpětného odběru, nestanoví však okamžik přechodu vlastnického práva, ani kdo se stává vlastníkem zpětně odebraného výrobku s ukončenou životností posledním prodejcem.</p>	doporučující
8.	§ 3 odst. písm. p)	<p><u>Zařazení mezi veřejná místa zpětného odběru i sezonní sběrná místa</u></p> <p><i>p) veřejným místem zpětného odběru místo zpětného odběru, které je celoročně bez omezení přístupné každému konečnému uživateli v určenou provozní dobu, mezi veřejná místa zpětného odběru patří i sezonní místa zpětného odběru</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme, aby se mezi veřejná místa zpětného odběru zařadila i sezonní sběrná místa. Tj. sběrná místa, která jsou nebo budou otevřena v různých sezonních turistických oblastech (letních – zimních, tj. sjezdovky, chatové oblasti atd.). Mimo sezonu se nevyplatí tato sběrná místa provozovat, ale v sezoně se počet lidí přítomných v těchto oblastech znásobí a sběrná místa jsou tam potřeba. Zařazením sezonních sběrných míst mezi veřejná sběrná místa se pro občany a pro obce zvýší možnost odevzdat vysloužilé výrobky do zpětného odběru. V opačném případě hrozí, že se budou tyto vysloužilé výrobky kupit na černých skládkách kolem těchto sezonních</p>	Zásadní

		sběrných, míst a obce, v jejichž katastru budou tyto černé skládky, budou muset tyto černé skládky na vlastní náklady likvidovat.	
9.	§ 3 odst. 1 písm. u)	<p><u>Rozšíření společníků KS i na asociace které kromě výrobců sdružují i školy, výzkumné ústavy, obce atd.</u></p> <p><i>u) kolektivním systémem systém vytvořený výhradně převážně výrobci elektrozařízení, výrobci baterií nebo akumulátorů, výrobci pneumatik, nebo provozovateli solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, a provozovaný právnickou osobou odlišnou od výrobce nebo provozovatele solární elektrárny, která je oprávněna k provozování kolektivního systému,</i></p> <p>Odůvodnění: Být společníky KS by měly mít možnost i asociace výrobců, které sdružují kromě výrobců i např. školy, výzkumné ústavy, obce atd. Větší diversita při řízení kolektivního systému, přinese větší možnosti pro růst sběrů vysloužilých zařízení nebo vývoj nových metod recyklace.</p>	Zásadní
10.	§ 5 odst. 2	<p><u>Ochrana občanů jednajícími v dobré víře a jejich ochrana před nepřiměřenou zátěží,</u></p> <p><i>(2) Každý je Podnikatel (právnická a fyzická osoba) je povinná povinen zjistit, zda osoba, které předává výrobek s ukončenou životností, je k jeho převzetí podle tohoto zákona oprávněna.</i></p> <p>Odůvodnění: Žádáme, aby byli občané chráněni před evidentně nepřiměřenými povinnostmi, zejména aby museli ověřovat, zda osoba, které předávají výrobek s ukončenou životností je oprávněna ho převzít. Občan se při předávání výrobků rozhoduje zpravidla podle toho, co je na provozovně nebo kontejnery na odpad/použitý výrobky uvedeno. Řada občanů (např. důchodci, občané s nižším vzděláním atd.) není schopna prověřovat v různých rejstřících, zda osoba/firma, která se prezentuje jako oprávněná ke sběru odpadu/zpětnému odběru, jí skutečně je, zdali jí už nevypršelo oprávnění, zda-li prezentované oprávnění platí na všechny skupiny vysloužilých výrobků (a odpadů) atd. Pokud občan předal vysloužilý výrobek či odpad v dobré víře osobě, o které se domníval, že je oprávněná osoba, tak musí být občan zbaven veškerá další odpovědnosti. Není možné občany zatěžovat excesivními povinnostmi. Je povinností orgánů státní správy (v tomto případě ČIŽP), aby sami proaktivně vyhledávali a kontrolovali subjekty, které sbírají odpady/vysloužilé výrobky a aby kontrolovali, zda jsou k tomu tyto subjekty oprávněny.</p>	Zásadní
11.	§ 11 odst. 4	<p><u>Vypustit celý tento odstavec bez náhrady, aby nedocházelo k demotivaci občanů</u></p>	Zásadní

		<p><i>Odevzdává-li konečný uživatel, který je spotřebitelem, ke zpětnému odběru výrobek s ukončenou životností, u kterého je zjevné, že v důsledku demontáže není kompletní, nebo odevzdává-li pouze část, která byla z výrobku s ukončenou životností demontována, nesmí mu být za takový výrobek nebo jeho část nabídnuta nebo poskytnuta úplata nebo jiná pobídka</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme odstranit § 11 odst. 4 z návrhu zákona, protože tím bude docházet k demotivaci občanů odevzdávat nekompletní elektrospotřebiče do zpětného odběru, tyto nekompletní elektrospotřebiče pak budou končit v komunálním odpadu nebo na černých skládkách a společnost bude přicházet o cenné suroviny. Je a musí být pouze na úvaze výrobce, zda a jaké výši nabídne konečnému uživateli motivaci za odevzdání výrobku do zpětného odběru. I nekompletní výrobek může být zdrojem cenných surovin nebo naopak může obsahovat spoustu nebezpečných látek.</p>	
12	§ 12 odst. 4	<p>Zrušit zmocnění v ust. § 12 odst. 4.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Domníváme se, že by mělo být ponecháno na výrobcích a kolektivních systémech, jakým způsobem povedou informační kampaně a na jaké konkrétní skupiny konečných uživatelů budou tyto kampaně zaměřeny. Ministerstvo může ve výsledku zbytečně svazovat povinným osobám ruce při využití informačních kampaní jako prostředku k dosažení splnění zákonem stanovených povinností.</p>	Zásadní
13.	§13 odst. 1	<p>§ 13, odst. 1 – navrhujeme v odstavci 1 vypustit poslední větu, která zní: “Pokud je zřizovatelů místa zpětného odběru více, stanoví se nabývání vlastnictví jimi převzatých výrobků s ukončenou životností mezi těmito zřizovateli smluvně.”</p> <p>Plný text: (1) <u>Konečný uživatel smí předat výrobek s ukončenou životností jen na místo zpětného odběru nebo za podmínek stanovených tímto zákonem posledního prodejci, případně jiné osobě určené výrobcem, nestanoví-li tento zákon jinak.</u> Zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností je vlastnictvím zřizovatele místa zpětného odběru. Pokud je zřizovatelů místa zpětného odběru více, stanoví se nabývání vlastnictví jimi převzatých výrobků s ukončenou životností mezi těmito zřizovateli smluvně.</p> <p>Odůvodnění: V kontextu doplnění definice zřizovatele místa zpětného odběru je zřejmé, že se jedná o výrobce/provozovatele KS. V případě, že mají tito zřizovatelé smluvní vztah s jedním provozovatelem místa zpětného odběru, lze předpokládat, že je na smluvních podmínkách uzavřených s každým zřizovatelem, komu bude provozovatel zpětně odebraná elektrozařízení předávat. Nepovažujeme uzavírání smluv mezi zřizovateli v tomto směru za vhodné a</p>	Zásadní

		účelné. Spíše může návrh vyvolávat komplikace při plnění smluvních vztahů mezi provozovatelem a zřizovatelem místa zpětného odběru.	
14.	§ 13 odst. 2 a 3	Uzavřená/otevřená sběrná síť - dosažení požadované míry sběru podle evropské legislativy je v prostředí ČR možné jen za předpokladu neuzavřené sběrné sítě. Pokud by byla prosazována uzavřená sběrná síť, která opomíjí tradiční tržní a efektivní způsoby sběru, není možné s takovým nastavením souhlasit. Požadujeme minimálně zachování současného stavu, kdy sbírat mohou místa zpětných odběrů výrobci/kolektivních systémů a posledních prodejců a také zpracovatelé. To vše za současně splněné podmínky nastavení čínského zdi mezi KS a zpracovatelem. Druhou pro nás možnou variantou je otevřená sběrná síť.	Zásadní
15.	§ 14 odst. 4	<u>Doplnit možnost, aby veřejným místem zpětného odběru mohlo být i mobilní místo zpětného odběru</u> <i>Veřejným místem zpětného odběru nemůže být místo dodávky vybraného výrobku u konečného uživatele. Veřejným místem zpětného odběru může být mobilní místo zpětného odběru.</i> Odůvodnění: V okamžiku, kdy je, a musí být snaha, o co největší zpřístupnění sběrné sítě konečným uživatelům je nutné zahrnout i mobilní svozy mezi veřejná místa zpětného odběru. Řada menších obce velmi často ani nemá vhodnou plochu či prostory pro zřízení „fixního“ veřejného sběrného místa. Mobilní místa zpětného odběru jsou tedy pro ně jediným způsobem, jak zajistit sběr vysloužilých spotřebičů a tato možnost jim nesmí být upírána. Důvodem pro zavedení mobilních svozů jako veřejného místa zpětného odběru je tedy zvýšená efektivita zpětného odběru, rozšíření zpětného odběru pro co největší počet občanů, poskytování lepších služeb pro obce (zejména ty malé), cílenost zpětného odběru a efektivní využití příspěvků na recyklaci. Mobilní svozy jsou důležitou variantou zajištění dostupnosti zpětného odběru pro malé obce, občany a konečného uživatele.	Zásadní
16.	§17 odst. 1	<u>Rozšíření možností pro spotřebitele pro odevzdání výrobků s ukončenou životností</u> <i>(1) Poslední prodejce je povinen zpětně odebírat výrobky s ukončenou životností, pokud je tak stanoveno v části třetí. Nemá-li takovou povinnost, je oprávněn zpětně odebírat pouze výrobky s ukončenou životností podobného typu a použití jako vybrané výrobky, které dodává konečnému uživateli, ať už samostatně nebo jako součást či příslušenství jiných výrobků. Zpětný odběr musí být vždy prováděn bez nároku na úplatu od konečného uživatele.</i>	Zásadní

		<p>Odůvodnění: Poslední prodejci jsou ideálním místem zpětného odběru. Měli by tedy být více motivováni, aby odebírali vysloužilé výrobky. Tím se zpětný odběr přiblíží občanu. Poslední prodejci mají možnost požádat výrobce o zřízení místa zpětného odběru a ten jim musí vyhovět, takže jim to nepřinese žádné nadměrné náklady.</p>	
17.	§ 17 odst. 2 písm. b)	<p><u>Rozšíření možností předávání výrobků pro poslední prodejce</u></p> <p><i>(2) Poslední prodejce, který provádí zpětný odběr výrobků s ukončenou životností a není zároveň provozovatelem místa zpětného odběru,</i></p> <p><i>b) je povinen předat bez zbytečného odkladu zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností do systému zpětného odběru výrobce osobě, která je k tomu oprávněna</i></p> <p>Odůvodnění: Poslední prodejci by měli mít více možností při předávání výrobků s ukončenou životností. Kupříkladu by měli mít možnost je předat regionálním nebo komunálním zpracovatelům. To může být často efektivnější, než je předávat do zpracovatelům napojeným pouze na výrobce, kteří jsou na druhé straně republiky, čímž se nadměrně a zbytečně navyšuje doprava, což zatěžuje lokální komunikace, zvyšuje prašnost, a navyšuje uhlíková stopa. Zbytečná doprava rovněž vede k zvyšování nákladů zpětného odběru.</p>	Zásadní
18.	§ 27, odst. 1, písm. c)	<p>navrhujeme písmeno c) nahradit tímto zněním: "c) toku zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností od místa zpětného odběru až po jejich <u>předání osobě oprávněné k jejich konečnému</u> využití, včetně přípravy k opětovnému použití, nebo odstranění</p> <p>Odůvodnění: Sledování toku materiálů výrobcem přes více obchodních vztahů je nereálné a neúčelné. Věříme, že zavedená evidence toku odpadů podle IČZ napomůže k určení, zda je s vyprodukovanými odpady ze zpracování dále správně nakládáno, ale vzhledem k nemožnosti provozovatele kolektivního systému stanovovat podmínky odběratelům materiálů ze zpracování, protože nejsou v žádném obchodním vztahu (původcem, vlastníkem odpadu a smluvním partnerem je vždy zpracovatel), není schopen výrobce/provozovatel KS toto nikterak zajistit. Je nezbytné povinnosti evidence v případě konečného využití, opětovného použití, nebo odstranění uložit konkrétním zpracovatelům.</p>	Zásadní
19.	§ 30	<p><u>Požadujeme stanovit jasný a závazný termín, kdy bude MŽP pravidelně zveřejňovat souhrnné údaje z ročních zpráv</u></p>	Zásadní

		<p>Ministerstvo zveřejňuje souhrnné údaje získané z ročních zpráv o výrobcích s ukončenou životností způsobem umožňujícím dálkový přístup. Tyto údaje budou zveřejněny nejpozději 6 měsíců po skončení kalendářního roku, kterého se tyto údaje týkají.</p> <p>Odůvodnění: Ustanovení neobsahuje žádný závazný termín zveřejnění. V současnosti rovněž ministerstvo zveřejňuje agregované údaje, ale běžně s obrovským zpožděním, např. ještě dnes (v dubnu 2019) nejsou dostupná data za rok 2017, tj. ani po 16 měsících! Proto požadujeme, aby ministerstvo tyto údaje povinně zveřejňovalo nejpozději do 6 měsíců po skončení roku, kterého se týkají. Např. údaje za rok 2021 by měly být zveřejněny nejpozději 30.6.2022.</p>	
20.	§ 31 odst. b	<p><u>Odpovědnost výrobce musí zůstat vždy zachována</u></p> <p><i>b) společně s jinými výrobci v kolektivním systému, a to na základě písemně uzavřené smlouvy o zajištění plnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností (dále jen „smlouva o kolektivním plnění“) s provozovatelem kolektivního systému; odpovědnost výrobce za plnění těchto povinností nezaniká, pokud provozovatel kolektivního systému jejich plnění nezajistí, nestanoví-li tento zákon jinak.</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme vypustit text „nestanoví-li tento zákon jinak“. Výrobce musí vždy nést jasnou odpovědnost, aby se nestalo to, že na svoji odpovědnost rezignuje tím, že zaplatí příspěvek KS a dále se už nestará, jakým způsobem KS plní své povinnosti. Aby systém rozšířené odpovědnosti skutečně fungoval, tak nesmí být dovoleno, aby se výrobce jednoduše zbavil své odpovědnosti např. tím, že zaplatí KS 1 Kč příspěvek za rok. Obdobně to funguje u daňových příznání a daňových poradců. Daňový poradce zpracovává pro firmy daňová příznání a předává je FÚ jménem firem, pro které je zpracován. Nicméně odpovědnost za správné daňové příznání leží samozřejmě pořád na firmách, nikoliv na daňovém poradci. Každá firma tedy musí být obezřetná při výběru daňového poradce a cena nemůže být jediným faktorem. I výrobce, pokud si povinnosti zpětného odběru neplní sám, tak musí vždy pečlivě vážit, jaký kolektivní systém si vybírá, zda odpovědný, nebo nekvalitní a nízkonákladový.</p>	Zásadní
21.	§ 32 odst. 1	<p><u>Jasně stanovení výše kauce</u></p> <p><i>(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, je výrobce, který plní své povinnosti v individuálním systému podle § 31 písm. a), povinen před uvedením vybraného výrobku na trh poskytnout kauci zajišťující nakládání s výrobky s ukončenou životností. Kauce</i></p>	Zásadní

		<p><i>musí být dostatečná k pokrytí financování zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění všech výrobků s ukončenou životností, které výrobce uvedl na trh, a to nejméně ve výši 25 % předpokládaných ročních nákladů. Jde-li o výrobce solárních panelů uvedených na trh ode dne 1. ledna 2013, musí kauce dosahovat minimálně výše stanovené prováděcím právním předpisem.</i></p> <p>Odůvodnění: Plnění povinností výrobcem v rámci individuálního systému musí zajistit obdobné záruky, jako v případě plnění v rámci kolektivního systému. Požadujeme, aby bylo už zákoně jasně a výslovně stanoveno, co se rozumí dostatečností zárukou, a to obdobně jako v případě kolektivního systému ve výši minimálně 25 % ročních nákladů na zajištění zpětného odběru. Proto je potřeba, aby prokázání výše kauce bylo součástí řízení o provedení zápisu do Seznamu výrobců a aby to bylo jasně stanoveno již v zákoně, nikoliv v prováděcím předpisu. Jen tak se zajistí, že budou pro všechny jasná a transparentní pravidla.</p>	
22.	§ 33 odst. 3	<p><u>Lepší možnost využití kauce k zajištění zpětného odběru</u> <i>(3) Žádost o souhlas k čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu lze podat až třikrát nejvýše jednou za kalendářní rok za podmínky, že výrobce splnil povinnost zpracovat a zaslat ministerstvu roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností za uplynulý rok. Údaje o stavu a čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu za uplynulý rok uvádí výrobce v roční zprávě o výrobcích s ukončenou životností.</i></p> <p>Odůvodnění: Možnost využití kauce je potřeba stanovit více flexibilně, aby bylo možné kauci efektivně využívat, kdy by byla potřeba. Jinak by hrozilo, že výrobce sice bude mít kauci určenou k zajištění zpětného odběru, ale nebude ji moci aktivně využít a vysloužilé výrobky zůstanou nesebrané a budou se kupit na černých skládkách, které budou muset obce následně za své prostředky likvidovat.</p>	Zásadní
23.	§ 34 odst. 4	<p>V případě, že výrobce nezajistí ani na výzvu správního orgánu plnění povinností výrobce, by měla být kauce poskytnuta na zajištění plnění těchto povinností, nikoliv na zlepšení systému zpětného odběru a zpracování výrobků s ukončenou životností, neboť jedině tak bude dosaženo smyslu a účelu institutu kauce, potažmo zákona.</p>	doporučující
24.	§ 34 odst. 4	<p><u>Požadujeme efektivnější přerozdělení prostředků po individuálním výrobcí</u> <i>(4) Nesplní-li výrobce nebo pověřený zástupce povinnost podle odstavce 1 ani na výzvu ministerstva ve lhůtě jím stanovené, vyzve ministerstvo banku, která zvláštní vázaný účet podle § 32</i></p>	Zásadní

		<p>odst. 2 vede, aby peněžní prostředky z něj převedla. Banka na základě této výzvy převede peněžní prostředky ze zvláštního vázaného účtu do Státního fondu životního prostředí České republiky stávajícím kolektivním systémům dle jejich tržního podílu v těch skupinách elektrozařízení dle Přílohy č. 1 k zákonu, ve kterých uváděl vybrané výrobky na trh individuální výrobce nebo pověřený zástupce uvedený výše. Tyto peněžní prostředky se stávají příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky stávajících kolektivních systémů a smějí být použity pouze za účelem zlepšení systémů zpětného odběru a zpracování výrobků s ukončenou životností toho druhu, pro který výrobce plnil povinnosti podle tohoto zákona.</p> <p>Odůvodnění: Státní fond životního prostředí se doposud nepodílel na financování zajištění zpětného odběru a zpracování výrobků s ukončenou životností, proto není žádný důvod, aby obdržel jakékoli finanční prostředky, které byly v rámci zajištění plnění těchto povinností akumulovány. Pokud mají být prostředky SFŽP využity na rozvoj systému zpětného odběru, SFŽP bude muset nově nastavit svou činnost pro tuto oblast. Požadujeme, aby se tyto peněžní prostředky poměrně rozdělili existujícím kolektivním systémům, dle jejich tržního podílu, aby mohli být skutečně a efektivně využity ke sběru použitých vybraných výrobků.</p>	
25.	§ 35 odst. 2	<p><u>Požadujeme rozšíření zákazu provozování vícero kolektivních systémů pro jednoho provozovatele pro zvýšení transparentnosti</u> <i>Provozovatel kolektivního systému může provozovat pouze jeden kolektivní systém. pro plnění povinností výrobců téhož druhu vybraných výrobků. Provozovateli se výslovně zakazuje provozovat vícero kolektivních systémů pro plnění povinností výrobců téhož druhu vybraných výrobků a i pro různé druhy vybraných výrobků.</i></p> <p>Odůvodnění: Tento zákaz je potřeba proto, aby se zvýšila transparentnost kolektivních systémů a aby se předešlo riziku křížového financování různých typů vybraných výrobků z prostředků vybraných a určených na jiné typy vybraných výrobků (aj. aby např. z prostředků na pneumatiky nebyly financovány baterie, solární panely, elektrozařízení atd.)</p>	Zásadní
26.	§ 36	<p>Požadujeme zjednodušení <u>podmínek pro vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.</u> Alespoň snížením počtu společníků v § 36 odst. 2 písm. c).</p> <p>Odůvodnění: Navrhované nastavení v návrhu zákona zbytečně omezuje tržní prostředí a konkurenci tím, že klade velmi přísné podmínky a limity pro žadatele.</p>	Zásadní

27.	§ 36 odst. 1	<p><u>Požadujeme zvýšení právní jistoty pro žadatele o oprávnění KS</u></p> <p><i>(1) Ministerstvo vydá oprávnění k provozování kolektivního systému na základě žádosti osoby, která prokáže splnění podmínek stanovených tímto zákonem. Žadatel má po splnění podmínek daných tímto zákonem právní nárok na vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme, zpřesnění výše uvedeného ustanovení, aby bylo zcela jasné, že na vydání licence KS je výslovný právní nárok při doložení a splnění podmínek daných zákonem. Jinak by při udělování licence KS mohla hrozit korupce a klientelismus. Tím, že se jasně stanoví právní nárok na licenci KS (při splnění podmínek daných tímto zákonem) budou mít všichni žadatelé stejné podmínky a zvýší se transparentnost udělování licencí KS.</p>	Zásadní
28.	§ 36 odst. 2 písm. b)	<p><u>Požadujeme rozšíření možnosti společenství na KS i pro menší asociace</u></p> <p><i>b) společníky nebo akcionáři (dále jen „společník“) žadatele jsou výhradně výrobci toho druhu vybraných výrobků, pro který žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností podle tohoto zákona, nebo korporace soukromého práva sdružující výhradně výrobce toho druhu vybraných výrobků, pro který žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností podle tohoto zákona, pokud alespoň dva z těchto výrobců splňují podmínky uvedené v písmenech i) a j), s výjimkou elektrozařízení, v jejichž případě může být společníkem žadatele též osoba uvedená v § 62 odst. 2 větě první, a s výjimkou případu uvedeného v § 59.</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme, aby se společníkem KS mohla stát i asociace, která bude mít dva kvalifikované výrobce. Zejména malé asociace mohou mít i jen dva kvalifikované výrobce, přesto mohou být plnohodnotnými společníky kolektivních systémů.</p>	Zásadní
29.	§ 36 odst. 2 písm. b)	<p><u>Požadujeme rovné podmínky pro všechny výrobce jako potenciální společníky nebo akcionáře KS, tak jak to požaduje směrnice EU</u></p> <p><i>b) společníky nebo akcionáři (dále jen „společník“) žadatele jsou výhradně výrobci toho druhu vybraných výrobků, pro který žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností podle tohoto zákona, nebo korporace soukromého práva sdružující výhradně výrobce toho druhu vybraných výrobků, pro který žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností podle tohoto zákona, pokud alespoň tři z těchto výrobců splňují</i></p>	Zásadní

		<p>podmínky uvedené v písmenech i) a j), s výjimkou elektrozařízení, v jejichž případě může být společníkem žadatele též osoba uvedená v § 62 odst. 2 věty první, a s výjimkou případu uvedeného v § 59, společníkem žadatele mohou být všichni výrobci bez omezení, žádná diskriminační omezení či limity založené na původu nebo velikosti (tržby, hmotnost uvedení na trh) se nepřipouštějí.</p> <p>Odůvodnění: Směrnice EU stanoví: „Pokud jsou zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s čl. 8 odst. 1, včetně těch, které se řídí jinými legislativními akty Unie, členské státy zajistí rovné zacházení s výrobcí bez ohledu na jejich původ nebo velikost, aniž by na výrobce malých množství výrobků, včetně malých a středních podniků, kladl nepřiměřenou regulační zátěž“. Žádáme tedy, aby v souladu se směrnicí EU bylo přímo do návrhu zákona vysloveně uvedeno, že malí a střední výrobci nebudou při zakládání KS omezováni diskriminačními ustanoveními, a že budou mít možnost si založit svůj vlastní kolektivní systém. Žádná omezení či limity založené na původu či velikosti (tržby či hmotnostní limity) nejsou dle směrnice EU přípustné.</p>	
30.	§ 36 odst. 2 písm. c)	<p><u>Požadujeme snížení minimálního počtu společníků KS ze 4 na 2</u></p> <p><i>c) podíl žádného společníka žadatele nebo společníků žadatele jednajících ve shodě na základním kapitálu žadatele nebo na hlasovacích právech žadatele nepřesahuje 33 % 50 %.</i></p> <p>Odůvodnění: Písmeno c) stanovuje, že minimální počet společníků KS musí být nejméně 4, zatímco v jiných evropských zemích je to pouze 2 nebo dokonce jen 1 společník (Německo, Dánsko, Slovensko atd.). Evidentně se tedy jedná o neodůvodněnou monopolistickou bariéru vstupu na trh, které znemožňuje řadě výrobců, aby si založili vlastní KS, kterým by si mohli efektivně plnit svoje povinnosti v rámci zpětného odběru. Požadujeme, aby se snížil minimální počet zakladatelů na 2, stejně jako je tomu v jiných vyspělých západoevropských státech.</p>	Zásadní
31.	§ 36 odst. 2 písm. d)	<p><u>Požadujeme efektivní zákaz propojení kolektivního systému a zpracovatele, včetně osob propojených.</u> <u>Požadujeme, aby se zákaz podnikat v nakládání s odpady vztahoval i na osoby přímo nebo nepřímo propojené s žadatelem.</u></p> <p><i>d) žadatel, ani osoby přímo nebo nepřímo propojené s žadatelem, nepodniká nepodnikají v oblasti nakládání s odpady z vybraných výrobků toho druhu, pro který hodlá žadatel zajišťovat kolektivní plnění povinností výrobců podle</i></p>	Zásadní

		<p><i>tohoto zákona, s výjimkou jejich soustředování, třídění a přepravy před jejich předáním zpracovateli,</i></p> <p><u>Odůvodnění:</u> Z hlediska nezbytné ochrany volného trhu a konkurence považujeme za velmi podstatné to, co MŽP do návrhu zákona původně jednoznačně stanovilo, a to je potřeba efektivního zákazu vertikální integrace mezi kolektivním systémem a s ním propojenými osobami a zpracovatelem. Jednoznačným výsledkem těchto diskuzí byla zřejmá nezbytnost zanesení tzv. „čínské zdi“ do nového zákona o výrobcích s ukončenou životností (případně do úpravy stávajícího zákona).</p> <p>Návrh řešení: Zákaz se dle našeho názoru musí vztahovat i na společnosti a osoby se zvláštním vztahem k provozovateli kolektivního systému (obdobně jako je to dlouhodobě nastaveno v obalech).</p> <p>MŽP dlouhodobě jednoznačně deklaruje, že efektivní zákaz vertikální integrace mezi KS a zpracovatelem bude s jistotou obsažen v novém zákoně VUŽ. Tento zákaz byl obsažen i v prosincové verzi návrhu zákona ve vnitřním PŘ na MŽP. Stejně tak MŽP na semináři dne 9.10.2018 v Poslanecké sněmovně ústy tří vedoucích pracovníků – panů Manharta, Maršáka a Trylče jednoznačně a opakovaně utvrdili všechny přítomné zákonodárce o tom, že nástroj tzv. čínské zdi musí být z mnoha zcela objektivních důvodů v návrhu nového zákona obsažen. Z tohoto semináře existuje i audiozáznam, kde jsou tato jednoznačná ujištění ze strany odpovědných vedoucích pracovníků MŽP zachycena. Chceme proto touto naší připomínkou podpořit MŽP v tom, že nový zákon musí tento nástroj obsahovat, jinak bude situace zcela neudržitelná. Již nyní máme informace o tom, že nezbytnost nástroje vnímají silně i další připomínková místa. Zároveň není vůbec zřejmé, proč a z jakých objektivních důvodů MŽP po cca třech letech, kdy jednoznačně drží tuto svou pozici, nyní zásadně změnilo přístup a tento klíčový nástroj nového zákona z textu bez jakéhokoli zdůvodnění odstranilo.</p>	
32.	§ 36 odst. 2 písm. e)	<p><u>Zrušení požadavku na minimální výši základního kapitálu KS a to bez náhrady</u></p> <p>e) — výše základního kapitálu žadatele je alespoň 2 000 000 Kč, nebo v případě akciové společnosti za podmínek stanovených zákonem o obchodních korporacích alespoň 80 000 EUR</p> <p>Odůvodnění: Speciální pravidlo pro výši základního kapitálu na úrovni 2 mil. Kč u s.r.o. je z hlediska cíle regulace duplicitním k pravidlům pro minimální výši rezervy. Minimální výše základního kapitálu nezaručí dostatečnou výši prostředků pro řádný provoz</p>	Zásadní

		<p>společnosti - kolektivního systému. To zaručuje právě stanovená výše rezervy.</p> <p>Analýzy provedené v souvislosti z s přijetím zákona o obchodních korporacích, které prezentovalo Ministerstvo spravedlnosti v souvislosti s přijetím aktuálního zákona o obchodních korporacích tvrdí, I s ohledem na to, že základní kapitál neplní dostatečně funkci zabezpečení finančního zdraví společnosti (byť důvodová zpráva k tomuto zákonu tvrdí překvapivě opak a je tak v rozporu s analýzami provedenými v souvislosti z s přijetím zákona o obchodních korporacích), a proto došlo k uvolnění tohoto pravidla s přijetím nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích účinných od roku 2013, kdy u s.r.o. je v současnosti výše základního kapitálu 1 Kč. Toto navrhované ustanovení by tedy nepřímou novelizovalo zákon o obchodních korporacích!! V kombinaci s omezením v § 42 odst. 1 toto pravidlo přináší nepřiměřenou zátěž pro společníky kolektivních systémů. Požadujeme úplné vypuštění požadavku na základní kapitál.</p>	
33.	§ 36 odst. 2 písm. h)	<p><u>Požadujeme zrušení níže uvedeného ustanovení, a to bez náhrady, protože odporuje směrnici EU</u></p> <p><i>h) — ke dni podání žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému žadatele, který hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností výrobců pneumatik, každý ze společníků uváděl na trh na území České republiky nebo jiného členského státu nejméně po dobu 3 předcházejících let vybrané výrobky tohoto druhu, pro který žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností podle tohoto zákona, přičemž za předcházející 3 kalendářní roky uvedl na trh na území České republiky nebo jiného členského státu tyto vybrané výrobky v množství celkem nejméně 1000 tun,</i></p> <p>Odůvodnění: Směrnice EU stanoví: „Pokud jsou zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s čl. 8 odst. 1, včetně těch, které se řídí jinými legislativními akty Unie, členské státy zajistí rovné zacházení s výrobcí bez ohledu na jejich původ nebo velikost, aniž by na výrobce malých množství výrobků, včetně malých a středních podniků, kladl nepřiměřenou regulační zátěž“. Žádáme tedy, aby v souladu se směrnicí EU bylo přímo do návrhu zákona vysloveně uvedeno, že malí a střední výrobci nebudou při zakládání KS omezováni diskriminačními ustanoveními, a že budou mít možnost si založit svůj vlastní kolektivní systém. Žádná omezení či limity založené na původu či velikosti (tržby či hmotnostní limity) nejsou dle směrnice EU přípustné.</p>	Zásadní
34.	§ 36 odst. 2 písm. i)	<p><u>Jasně, transparentní a taxativní stanovení požadavků, které budou určovat, co jsou to dostatečné záruky a co to znamená řádně a dostatečně dlouhodobě</u></p>	Zásadní

		<p><i>i) projekt zajišťování kolektivního plnění poskytuje dostatečné záruky, že kolektivní plnění bude provozováno řádně a dostatečně dlouhodobě a</i></p> <p>Odůvodnění: Toto ustanovení je naprosto vágní a nicneříkající. Požadujeme jasně nastavit, a to přímo do zákona (nikoliv vyhláškou) podmínky, které musí být uvedeny v projektu (finanční, provozní atd.) a které jasně určí, co to znamená „dostatečná záruka“, „řádne“, „dostatečně dlouhodobě“ – 5 let, 10 let?</p>	
35.	§ 36 odst. 2 písm. j)	<p><u>Jasně, transparentní a taxativní stanovení požadavků, které budou určovat, co jsou to dostatečné finanční prostředky a co to znamená dlouhodobé financování</u></p> <p><i>j) žadatel doloží, že má dostatečné finanční prostředky na zajištění řádného a dlouhodobého financování projektu zajišťování kolektivního plnění.</i></p> <p>Odůvodnění: Toto ustanovení je naprosto vágní a nicneříkající. Požadujeme jasně nastavit, a to přímo do zákona (nikoliv vyhláškou) podmínky, které musí být uvedeny v projektu (co jsou to dostatečné finanční prostředky – 2 miliony, 5 milionů?) a které jasně určí, co to znamená „dlouhodobé financování“, 5 let, 10 let?</p>	Zásadní
36.	§ 36 odst. 4	<p><u>Zvýšení minimální výše finančního zajištění pro žadatele o licenci kolektivního systému</u></p> <p><i>Finanční zabezpečení dostatkem peněžních prostředků v zájmu řádného a dlouhodobého financování projektu zajišťování kolektivního plnění se považuje za dostatečné, jestliže odráží rozsah zamýšlené činnosti provozovatele kolektivního systému s ohledem na druh a skupiny vybraných výrobků, pro které žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností podle tohoto zákona. Finanční zajištění musí vždy umožňovat žadateli pokrýt okamžitě alespoň 25 35 % předpokládaných ročních nákladů na provozování kolektivního systému v plánovaném rozsahu, zejména s ohledem na předpokládané množství vybraných výrobků uvedených výrobcí na trh a předpokládané množství zpětně odebraných a zpracovaných výrobků s ukončenou životností.</i></p> <p>Odůvodnění: Minimální výše finančního zajištění ve výši 25 % předpokládaných ročních nákladů je příliš málo. V případě nenadále události, jako je skokové zvýšení nákladů, propad cen materiálů, nebo odchod větších klientů, bude mít kolektivní systém problém plnit své závazky (cíle sběru). Požadujeme proto stanovit nejméně 35 % předpokládaných ročních nákladů jako finanční zabezpečení pro žadatele o licenci KS</p>	Zásadní

37.	§ 36, odst. 5	<p>navrhujeme v § 36 doplnit nový odstavec 5, který zní: “ (5) <i>Podíl společníka ve společnosti provozovatele kolektivního systému nespadá do konkurzní podstaty.</i>”.</p> <p>Odůvodnění: Ustanovení považujeme za vhodné doplnit pro zamezení paralyzování činnosti provozovatele kolektivního systému.</p>	Zásadní
38.	§ 37 odst. 3 písm. i)	<p>návrh zákona stanoví obecně, že je třeba k žádosti připojit <i>dokumenty prokazující zřízení, případně předběžné zřízení sítě veřejných míst zpětného odběru v rozsahu požadovaném tímto zákonem</i> – doporučujeme příslušné dokumenty jednoznačně specifikovat, aby nevznikal prostor pro správní uvážení, zda přiložené dokumenty danou skutečnost prokazují či nikoliv.</p>	doporučující
39.	§ 37 odst. 3 písm. g) bod 5	<p>Požadujeme odstranit výše uvedené ustanovení bez náhrady 5. — uzavíraných za účelem zpracování zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností,</p> <p>Odůvodnění: Požadujeme vypustit výše uvedené ustanovení bez náhrady. Vzor smlouvy mezi zpracovatelem a provozovatelem kolektivního systému je dvoustranný, dobrovolný smluvní vztah a je součástí obchodního tajemství. Zpracovatelé nemají žádnou zákonnou povinnost podepsat s kolektivním systémem nějakou „vzorovou smlouvu“. Pokud by všichni zpracovatelé odmítli takovouto vzorovou smlouvu podepsat (což mohou), tak by kolektivní systém nemohl zpracovávat svoje sebrané výrobky.</p>	Zásadní
40.	§ 38 odst. 1	<p>Požadujeme zkrácení termínu pro vydání licence <i>(1) Ministerstvo rozhodne o žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému do 60 90 dnů od zahájení řízení. Ministerstvo žádost o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému zamítne, pokud žadatel neprokáže splnění podmínek podle § 36 odst. 2 a 3.</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme zkrátit termín pro vydání licence KS. Běžná lhůta pro vydání rozhodnutí je 30 dní, ve složitých případech 60 dní. 90 dní se jeví jako zbytečně dlouhá lhůta, která by všem zúčastněným subjektům, tj. jak žadateli, potenciálním účastníkům, obcím (ve kterých by měl sběr probíhat), tak ministerstvu přinášela zbytečnou právní nejistotu a z toho plynoucí výdaje. Výkon státní správy musí být rychlý a efektivní.</p>	Zásadní
41.	§ 38 odst. 2	<p>MŽP není povinno vydat rozhodnutí bez vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu, tedy záleží zcela na libovůli MŽP, zda v takovém případě rozhodnutí vydá či nikoliv – navrhujeme stanovit, že nevyjádří-li se Ministerstvo průmyslu a obchodu do určité doby, má se za to, že se vyjádřilo kladně</p>	doporučující

42.	§ 39 odst. 1 písm. c)	<p><u>Požadujeme odstranit výše uvedené ustanovení bez náhrady a to z důvodu jeho protiústavnosti. Povinnosti lze stanovovat pouze zákonem.</u></p> <p>c) Ministerstvo může změnit rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému je-li ohroženo plnění závazných cílů v oblasti zpětného odběru a využití výrobků s ukončenou životností vyplývajících pro Českou republiku z předpisů Evropské unie</p> <p>Odůvodnění: Požadujeme odstranit písmeno c) z důvodu neurčitosti a vnášení právní nejistoty. Jednalo by se o projev svévole státu. Podmínky pro to, aby ČR splnila své cíle se stanovují zákonem, při jeho tvorbě, nikoli jednostrannou svévolnou úvahou MŽP. Považujeme tento navrhovaný postup za protiústavní.</p>	Zásadní
43.	§ 39 odst. 2	<p><u>Požadujeme odstranit zkrácení lhůty pro vyjádření MPO k žádosti</u></p> <p><i>(2) Ministerstvo zašle žádost podle odstavce 1 písm. a) Ministerstvu průmyslu a obchodu k vyjádření. Ministerstvo průmyslu a obchodu zašle své vyjádření do 20 15 dnů ode dne doručení žádosti. Vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu je podkladem pro rozhodnutí ministerstva. Pokud Ministerstvo průmyslu a obchodu nezašle své vyjádření ve stanovené lhůtě, může ministerstvo vydat rozhodnutí bez jeho vyjádření.</i></p> <p>Odůvodnění: Nastavená lhůta 20 dní je příliš dlouhá. Požadujeme zkrácení lhůty z 20 dní na 15 dní.</p>	Zásadní
44.	§ 40 odst. 2	<p><u>Požadujeme zpřesnění, že účastníkem řízení je pouze žadatel</u></p> <p><i>(2) Účastníkem řízení o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému je pouze žadatel a nikdo jiný. Účastníkem řízení o změně nebo zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému je pouze osoba, jíž bylo oprávnění vydáno.</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme zpřesnit, že účastníkem řízení pro vydání licence KS byl pouze žadatel. V žádném případě to nesmí být stávající (tedy konkurenční) KS nebo jiný žadatel o licenci KS.</p>	Zásadní
45.	§ 42 odst. 1	<p><u>Požadujeme rozšířit možnosti zdrojů k navýšení základního kapitálu provozovatele</u></p> <p><i>(1) Základní kapitál provozovatele kolektivního systému lze zvýšit pouze převzetím vkladové povinnosti ke zvýšení dosavadních vkladů nebo k novému vkladu nebo upsáním nových akcií, nebo z prostředků provozovatele kolektivního systému. Provozovatel kolektivního systému nesmí s výjimkou případu uvolněného podílu snížit svůj základní kapitál za jiným</i></p>	Zásadní

		<p>účelem než k úhradě ztráty nebo k plnění povinností stanovených zákonem.</p> <p>Odůvodnění: Provozovatel kolektivního systému má mít více možností a flexibility, jak si zajistit zdroj prostředků pro navýšení základního kapitálu. Výše uvedené ustanovení neúměrně zasahuje do práv soukromých subjektů a navyšuje zbytečná a byrokratická omezení.</p>	
46.	§ 42 odst. 3	<p><u>Požadujeme přidat další omezení provozovatele kolektivního systému, a to zákaz využívání organizovaného veřejného trhu</u> <i>(3) Provozovatel kolektivního systému nesmí uzavřít s osobou, která k němu má zvláštní vztah podle § 44, smlouvu, která by vzhledem ke své povaze, účelu nebo riziku nebyla uzavřena při vynaložení péče řádného hospodáře, nesmí zajišťovat dluhy této osoby ani na ni bezúplatně převádět majetek. Provozovatel kolektivního systému nesmí při výběru zpracovatele vybraných výrobků využívat organizovaný veřejný trh.</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme, aby bylo zákonem zakázáno, používat pro výběr zpracovatele vybraných výrobků s ukončenou životností tzv. organizovaný veřejný trh (neboli komoditní burzu). Tyto výrobky nejsou komodita a není tedy možné pro jeho jejich obchodování využívat organizovaný veřejný trh (komoditní burzu). Hodnotu těchto výrobků (která je dána především obsahem zajímavých materiálů, jako je železo, stříbro, měď, hliník atd.) lze zjistit teprve až po jejich zpracování. Docházelo by tím tedy ke zvýhodňování velkých zpracovatelů na úkor malých, středních a regionálních zpracovatelů. To by vedlo jednak ke snížení konkurence mezi zpracovateli, což by následně vedlo ke zvýšení cen za zpracování. Dále by snížení počtu zpracovatelů vedlo k prodlužování logistických tras sebraných vybraných výrobků od sběrných míst ke zpracovatelům. Prodloužení logistických tras by vedlo ke zvýšení dopravy, prašnosti a hlučnosti a zejména potom ke zvýšení spotřeby paliva, čímž by se dramaticky zvýšila uhlíková stopa, což by vedlo ke zhoršení životního prostředí pro občany České republiky.</p>	Zásadní
47.	§ 42 odst. 4	<p><u>Požadujeme vypustit níže uvedené ustanovení bez náhrady. Jednalo by se o diskriminaci malých a středních výrobců</u> <i>(4) Nový společník provozovatele kolektivního systému musí splňovat ke dni, kdy se stává společníkem, podmínky pro vydání oprávnění k provozování kolektivního systému podle § 36 odst. 2 písm. h).</i></p> <p>Odůvodnění: Výše uvedené ustanovení odporuje znění směrnice EU:</p>	Zásadní

		<p>Směrnice EU stanoví: „Pokud jsou zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s čl. 8 odst. 1, včetně těch, které se řídí jinými legislativními akty Unie, členské státy zajistí rovné zacházení s výrobcí bez ohledu na jejich původ nebo velikost, aniž by na výrobce malých množství výrobků, včetně malých a středních podniků, kladl nepřiměřenou regulační zátěž“. Žádáme tedy, aby v souladu se směrnicí EU bylo přímo do návrhu zákona vysloveně uvedeno, že malí a střední výrobci nebudou při zakládání KS omezováni diskriminačními ustanoveními, a že budou mít možnost si založit svůj vlastní kolektivní systém. Žádná omezení či limity založené na původu či velikosti (tržby či hmotnostní limity) nejsou dle směrnice EU přípustné.</p> <p>Jednalo by se tedy o znevýhodňování malých a středních podniků.</p>	
48.	§ 42 odst. 5	<p><u>Požadujeme zpřesnění a rozšíření tohoto zákazu z důvodu zvýšení transparentnosti kolektivních systémů</u></p> <p><i>6) Provozovatel kolektivního systému se nesmí podílet na založení jiné právnické osoby, s výjimkou právnické osoby sdružující osoby s obdobným předmětem činnosti, jako má provozovatel kolektivního systému.</i></p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Zákaz je potřeba zpřesnit a rozšířit, aby bylo zajištěno, že se KS bude opravdu věnovat zpětnému odběru přesně daných druhů vybraných výrobků a že tato jeho činnost nebude na úkor jiných vybraných výrobků. Kolektivní systémy musí být jasně a transparentně dedikované přesně danému typu vybraných výrobků, aby nedocházelo ke zneužívání v rámci provozování vícero kolektivních systémů.</p>	Zásadní
49.	§ 43 odst. 2	<p><u>Neodůvodněné zvýhodnění kolektivních systémů na elektrozařízení.</u></p> <p><u>Požadujeme odstranit neodůvodněnou a netransparentní výjimku pro uzavírání smluv mezi KS a jeho společníky v oblasti elektrozařízení</u></p> <p><i>Se společníkem provozovatele kolektivního systému, s právnickou osobou jím ovládanou nebo s osobou ovládající některého ze společníků provozovatele kolektivního systému nesmí provozovatel kolektivního systému uzavřít jinou smlouvu než smlouvu o kolektivním plnění nebo smlouvu na základě § 12; to neplatí, jedná-li se o provozovatele kolektivního systému zajišťujícího výhradně kolektivní plnění povinností výrobců elektrozařízení.</i></p> <p>Odůvodnění: Obecná pravidla omezující rozsah smluv uzavíraných kolektivními systémy jsou potřebná pro všechny proudy vybraných výrobků včetně elektrozařízení. Není zřejmé, z jakého důvodu jsou v poslední větě vyjmuty z omezení vstupovat do vztahů s ostatními subjekty kolektivní systémy</p>	Zásadní

		v oblasti elektrozařízení. Evidentně se jedná o účelovou výjimku „ušitou na míru“ nějakému existujícímu kolektivnímu systému v oblasti elektrozařízení. Domněnku („o ušití na míru“) podporuje i ten fakt, že tuto účelovou výjimku nijak nevysvětluje ani důvodová zpráva.	
50.	§ 44	<p><u>Požadujeme rozšířit okruh osob se zvláštním vztahem ke KS o osoby blízké</u></p> <p><i>a) členové statutárního orgánu provozovatele kolektivního systému nebo společníka provozovatele kolektivního systému, členové dozorčí rady nebo správní rady a vedoucí pracovníci provozovatele kolektivního systému nebo společníka provozovatele kolektivního systému v přímé řídicí působnosti statutárního orgánu, a osoby jim blízké</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme, aby se do výčtu osob se zvláštním vztahem ke kolektivnímu systému byly zahrnuty i osoby blízké (ve smyslu § 22 odst. 1 občanského zákoníku) osobám uvedeným v písm. a) (např. osoby blízké členům statutárních orgánů nebo vedoucích pracovníků KS). Toto opatření přispěje k ochraně prostředků KS před jejich možným vyvedením a zvýší transparentnost kolektivních systémů</p>	Zásadní
	§ 44 písm. b)	<p><u>Požadujeme rozšířit okruh osob se zvláštním vztahem ke KS o osoby blízké</u></p> <p><i>b) fyzické osoby zastupující právnické osoby, které jsou členy statutárního orgánu, dozorčí rady nebo správní rady provozovatele kolektivního systému, a osoby jim blízké</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme, aby se do výčtu osob se zvláštním vztahem ke kolektivnímu systému byly zahrnuty i osoby blízké (ve smyslu § 22 odst. 1 občanského zákoníku) osobám uvedeným v písm. b) (např. osoby blízké členům statutárních orgánů nebo vedoucích pracovníků KS). Toto opatření přispěje k ochraně prostředků KS před jejich možným vyvedením a zvýší transparentnost kolektivních systémů</p>	
51.	§ 45 odst. 2	<p><u>Požadujeme zpřesnit a lépe definovat jednotné podmínky pro všechny výrobce</u></p> <p><i>Podmínky smluv o kolektivním plnění musí provozovatel kolektivního systému stanovit pro všechny výrobce jednotně a tak, aby žádní výrobci nebo skupiny výrobců určitého typu nebo značky vybraných výrobků nebyli neodůvodněně zvýhodněni či znevýhodněni v hospodářské soutěži. Žádný výrobce nesmí být žádným způsobem zvýhodněn oproti jiným výrobcům, příspěvky na jednotku musí být pro všechny výrobce stejné. Ekomodulace nepředstavuje neodůvodněné zvýhodnění či znevýhodnění v hospodářské soutěži.</i></p>	Zásadní

		<p>Odůvodnění:</p> <p>Uvedené ustanovení je dáno směrnicí EU a jeho hlavním účelem je nediskriminace malých výrobců, tj. zejména aby velcí výrobci nedostávali objemové slevy. Výše uvedený návrh úpravy směřuje ke zpřesnění, tak aby nebylo možno toto ustanovení účelově vykládat jinak.</p>	
52.	§ 45 odst. 6 písm. a) (a § 47 a § 3)	<p>Ekomodulace – považujeme ekomodulaci za velmi nezbytný nástroj z hlediska splnění cílů požadovaných oběhovým balíčkem. Je nezbytné, aby zákon obsahoval funkční definici nástroje ekomodulace. Definice by měla být nastavena tak, aby dostatečně působila k dosažení hlavní evropských cílů souvisejících s potřebou zásadního navýšení recyklace komunálních odpadů. Nástroj ekomodulace by měl jednoznačně a efektivně motivovat výrobce k tomu, aby již při výrobě využívali naproti doposud velmi širokému spektru mnoha druhů materiálů, včetně těžce recyklovatelných, výrazně užší spektrum dobře recyklovatelných materiálů. Stávající definice ekomodulace dle našeho názoru k tomuto dostatečně nepovede. Ekomodulaci je natolik klíčový nástrojem, že vnímáme jako nezbytné, aby MŽP spolu s MPO vytvořilo definici ekomodulace v návaznosti na projednání v rámci širší odborné pracovní skupiny k této významné věci. Samozřejmě v závislosti na vývoji tohoto nástroje v evropské legislativě.</p>	Zásadní
53.	§ 45 odst. 6 písm. c)	<p><u>Požadujeme upravit znění výše uvedeného ustanovení, které se týká výběru zpracovatelů, dle přesného znění směrnice EU,</u></p> <p><i>c) zabezpečit, aby výše finančních příspěvků stanovovaných výrobcům za účelem zajištění kolektivního plnění nepřesahovala náklady nezbytné na poskytování služeb nakládání s výrobky s ukončenou životností nákladově účinným způsobem; zveřejňovat informace o postupu výběru provozovatelů pro nakládání s odpady získané finanční příspěvky rozdělí provozovatel kolektivního systému mezi osoby poskytující služby v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností transparentním způsobem.</i></p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Směrnice hovoří o povinnosti kolektivních systémů zveřejňovat informace o „postupu výběru provozovatelů pro nakládání s odpady“ zatímco návrh zákona „o postupu výběru osob poskytujících služby v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností“. Zatímco směrnice tak zcela jasně míří na informace o výběru zpracovatelů vybraných výrobků, návrh zákona vyžaduje zcela jiného. Zákon by se měl držet formulací a cílů stanovených v evropské legislativě a vyhnout se snaze o tzv. goldplating, který často vede pouze k větším nejasnostem. Požadujeme, aby byla textace upravena přesně tak, jako je to ve směrnici EU.</p>	Zásadní

		Přesné znění směrnice: „information about: (iii) the selection procedure for waste management operators.“	
54.	§ 45 odst. 6 písm. c)	<p><u>Požadujeme upravit znění výše uvedeného ustanovení, které se týká výběru zpracovatelů, tak aby se zamezilo diskriminaci malých zpracovatelů ze strany tzv. organizovaného veřejného trhu/komoditní burzy</u></p> <p><i>c) zabezpečit, aby výše finančních příspěvků stanovovaných výrobcům za účelem zajištění kolektivního plnění nepřesahovala náklady nezbytné na poskytování služeb nakládání s výrobky s ukončenou životností nákladově účinným způsobem, získané finanční příspěvky rozdělí provozovatel kolektivního systému mezi osoby poskytující služby v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností transparentním způsobem používat nesmí při výběru zpracovatele použít tzv. organizovaný veřejný trh a/nebo komoditní burzu</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme úpravu výše uvedeného ustanovení tak, aby provozovatel kolektivního systému nesměl využívat při výběru zpracovatele tzv. organizovaný veřejný trh/komoditní burzu, protože zpětně odebrané výrobky nejsou komoditou (mají nehomogenní strukturu) a při využití komoditní burzy by docházelo k diskriminaci malých a středních zpracovatelů, protože malí a střední zpracovatelé mají špatný přístup na organizované veřejné trhy (komoditní burzy) a tito by byli tedy znevýhodněni vůči velkým zahraničním zpracovatelům, čímž by mohlo docházet k jejich likvidaci.</p>	Zásadní
55.	§ 46	Navrhujeme zahrnout mezi povinnosti výrobce při kolektivním plnění rovněž povinnost sdělovat informace o výrobku, které budou podstatné pro budoucí fungování ekonomického nástroje ekomodulace.	Zásadní
56.	§ 46 odst. 1 písm. c)	<p><u>Požadujeme doplnit povinnosti výrobců v oblasti ekomodulace vůči provozovatelům kolektivního systému a přidat písmeno c)</u></p> <p><i>(1) Výrobce, který plní povinnosti stanovené tímto zákonem v kolektivním systému, je povinen</i></p> <p><i>c) sdělit provozovateli kolektivního systému na jeho vyžádání všechny relevantní informace, které mohou mít vliv na nastavení pravidel ekomodulace. Jedná se zejména o informace o životním cyklu jednotlivých výrobků uváděných výrobcem na trh, informace o obsahu nebezpečných látek atd. Výrobce je právně odpovědný za správnost a relevantnost těchto informací</i></p> <p>Odůvodnění:</p>	Zásadní

		Provozovatel kolektivního systému má podle návrhu tohoto zákona řadu povinností v oblasti ekomodulace tj. „provádět ekomodulaci u vybraných výrobků, u kterých je to možné, přičemž se přihlíží k jejich životnímu cyklu, zohledňována je zejména opětovná použitelnost vybraného výrobku, jeho recyklovatelnost, obsah nebezpečných látek a požadavky stanovené jinými právními předpisy atd.“. Vzhledem k tomu, že by pro provozovatele kolektivního systému bylo značně nákladné, aby zjišťoval informace o tisícovkách různých výrobků od stovek různých výrobců (jejich životním cyklu, obsahu nebezpečných látek atd. atd.) tak by měl mít každý výrobce povinnost, aby mu tyto informace bezplatně předal, pokud si je provozovatel kolektivního systému vyžádá.	
57.	§ 48 odst. 1	návrh zákona by měl jednoznačně stanovit, jakým způsobem se bude prokazovat, že se vybraný výrobek nestal na území České republiky odpadem – v opačném případě by byl provozovatel kolektivního systému zvýhodňován oproti výrobcům	doporučující
58.	§ 50	<p>Naprosto souhlasíme s tím, že provozovatel kolektivního systému nesmí sám nakládat se zpětně odebranými výrobky s ukončenou životností, s výjimkou jejich soustředování, třídění a přepravy před jejich předáním zpracovateli.</p> <p><u>Navrhujeme ale rozšířit tento zákaz i na osoby propojené s provozovatelem kolektivního systému.</u></p> <p><u>odstranění konfliktu zájmu mezi kolektivním systémem a zpracovatelem</u></p> <p><i>Zajištění zpracování výrobků s ukončenou životností</i> <i>Provozovatel kolektivního systému, ani osoby přímo či nepřímo propojené s provozovatelem kolektivního systému, nesmí sám sami nakládat se zpětně odebranými výrobky s ukončenou životností, s výjimkou jejich soustředování, třídění a přepravy před jejich předáním zpracovateli.</i></p> <p>Odůvodnění: Zákaz podílet se na podnikání v oblasti nakládání s odpady z vybraných výrobků je nedostatečný! Zákaz se musí vztahovat i na společníky a osoby se zvláštním vztahem k provozovateli kolektivního systému (obdobně jako je to nastaveno v obalech). Takto nepřímo propojené osoby by mohly např. ovlivňovat způsob výběru zpracovatelských zařízení ve prospěch jimi kontrolovaných osob. Kolektivní systémy mají z podstaty své činnosti postavení osoby kontrolující značnou část vybraných výrobků určených ke zpracování a jejich diskriminační chování vůči některým zpracovatelům může být pro tyto zpracovatele likvidační.</p>	Zásadní
59.	§ 51	Vzájemná spolupráce mezi provozovateli kolektivních systémů - koordinaci by měl řídit stát.	Zásadní

		<p><u>Odůvodnění:</u> Podle ČAOH a AMSP ČR je nutné, aby koordinační funkce nebyla vykonávána v rámci jakési samosprávy kolektivních systémů, ale aby je vykonával nezávisle stát, tedy např. MŽP. Navrhované řešení souhlasu ministerstva k uzavírání smluv se nezdá být funkční. Institut souhlasu ministerstva ke smlouvě mezi provozovateli může zbytečně komplikovat situaci, kdy je třeba reálně operativně řešit sdílení míst zpětného odběru či převod určitého množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností.</p>	
60.	§ 51 odst. 1	<p><u>Požadujeme odstranit povinnost souhlasu MŽP v případě spolupráce KS aby se snížilo administrativní zatížení kolektivních systémů a pracovníků MŽP</u></p> <p><i>(1) Provozovatel kolektivního systému může se souhlasem ministerstva uzavřít s jedním nebo více provozovateli kolektivních systémů pro tentýž druh vybraných výrobků písemnou smlouvu o</i></p> <p>Odůvodnění: Smlouvy o spolupráci mezi kolektivními systémy musí být možné uzavírat bez souhlasu MŽP. Souhlas ministerstva je neodůvodněné zasahování do smluvních vztahů mezi soukromými subjekty. Požadavek souhlasu by rovněž přinášel nadbytečnou administrativní zátěž pracovníků ministerstva a rovněž by vedl k jejich přímé osobní odpovědnosti za schválené smlouvy. Dále by se navyšovala administrativní zátěž kolektivních systémů a výrazně by se prodlužovala reakční doba kolektivních systémů, protože by bylo nutné čekat na souhlas ministerstva, což by vyvolávalo riziko z prodlení a z toho vyplývající potenciální náklady a škody.</p>	Zásadní
61.	§ 52 odst. 1) písm. e)	<p><u>Požadujeme limitovat odpovědnost výrobce za tok zpětně odebraných výrobků do místa předání oprávněnému zpracovateli</u></p> <p><i>e) toku zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností od místa zpětného odběru až po předání oprávněnému zpracovateli po jejich konečné využití, včetně přípravy k opětovnému použití, nebo odstranění.</i></p> <p>Odůvodnění: Výrobce, respektive provozovatel kolektivního systému musí mít nastavenou svoji odpovědnost vyváženě. Pokud předá odebrané výrobky oprávněné osobě ke zpracování, tak pokud nemá v této oprávněné osobě majetkovou účast (nebo jinou možnost rozhodovacích pravomocí), tak nemá možnost chování tohoto zpracovatele nijak ovlivnit. Pokud si tedy výrobce ve smlouvě vymíní, že zpracovatel naloží s odebranými výrobky řádně a dle zákona, tak tím jeho odpovědnost končí. Od okamžiku předání odebraných výrobků, musí odpovědnost přejít pouze na zpracovatele.</p>	Zásadní

62.	§ 53 odst. 3	<p><u>Požadujeme zpřesnění formulace o vykazování hmotnosti uvedení na trh za každého jednoho výrobce, aby se zvýšila transparentnost kolektivech systémů na úroveň západních zemí EU</u></p> <p><i>Součástí roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností jsou informace o hmotnosti výrobků uvedených na trh v uplynulém kalendářním roce každým jednotlivým výrobcem, který má s provozovatelem kolektivního systému uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění. U elektrozařízení jsou tyto údaje dále rozděleny podle jednotlivých skupin elektrozařízení a to opět pro každého jednotlivého výrobce, se kterým má provozovatel kolektivního systému uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění; u baterií a akumulátorů jsou rozděleny podle toho, zda se jedná o přenosné, průmyslové nebo automobilové baterie a akumulátory.</i></p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Vykazování KS uvedení na trh (POM) po jednotlivých výrobcích (tj. producentech) a po jednotlivých skupinách elektrozařízení umožňuje Prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/290 ze dne 19. února 2019 kterým se stanoví formát pro registraci a podávání zpráv výrobců elektrických a elektronických zařízení do registru. V řadě vyspělých Evropských zemích je vykazování KS po jednotlivých výrobcích naprosto běžné (např. Německo, Španělsko, Holandsko, Belgie, Itálie atd.). Požadujeme proto, aby bylo v návrhu zákona provedeno výše uvedené zpřesnění, aby bylo jasné, že jednotlivý výrobci musí vykazovat údaje i po jednotlivých skupinách elektrozařízení, protože jinak hrozí, že by mohly některé nepoctivé KS POM účelově zkreslovat a tím si snižovat svoji odpovědnost v oblasti sběru elektroodpadu. Pokud je vykazování POM po jednotlivých výrobcích běžné ve vyspělých západoevropských zemích, tak to zcela jistě nebude problém ani v ČR.</p>	Zásadní
63.	§ 56 odst. 1	<p><u>Požadujeme zákaz přechodu dozorových a kontrolních pravomocí na subjekty, které jsou tvořeny nebo ovlivňovány kolektivními systémy nebo výrobci, tak aby nedošlo ke konfliktu zájmů</u></p> <p><i>Dozor nad činností provozovatele kolektivního systému provádí ministerstvo. Dozor, kontrolu ani koordinaci provozovatelů kolektivních systémů nesmí provádět žádný subjekt tvořený nebo ovlivňovaný provozovateli kolektivních systémů nebo asociacemi výrobců. V rámci dozoru nad činností provozovatele kolektivního systému je ministerstvo oprávněno kontrolovat rovněž plnění povinností a dodržování podmínek stanovených tímto zákonem společníkům provozovatele kolektivního systému. Provozovatel kolektivního systému je na vyžádání povinen předložit opis seznamu všech akcionářů, kteří jsou vlastníky akcií na jméno, ne starší než 7 dní.</i></p>	Zásadní

		<p>Odůvodnění:</p> <p>Požadujeme, aby zákon obsahoval jasný zákaz toho, aby dozorem a nebo kontrolou nad činností kolektivních systémů a výrobců mohlo být pověřeno tzv. koordinační centrum nebo platforma tvořena kolektivními systémem nebo asociacemi výrobců. Jinak by se jednalo o jasný střet zájmů, aby kontrolu vykonával nad sebou ten samý subjekt nebo subjekty, které mají být kontrolovány. Na Slovensku toto tzv. Koordinační centrum (nebo platforma) tvořené kolektivními systémy (nebo asociacemi výrobců) vzniklo, s tím že mělo kontrolovat kolektivní systém a výrobce. Vcelku logicky to vůbec nefungovalo, nic se nekontrolovalo, bylo to naprosto nefunkční nastavení, a proto bylo zrušeno a kontrolní pravomoci přešli zpět pod stát. ÚHOS se již vyjádřil, že takovéto koordinační centrum by byl v podstatě institucionalizovaný kartel, kde by zákonitě docházelo k zakázaným dohodám a kartelům. Dozor a kontrolou kolektivních systémů a výrobců může vykonávat pouze stát, nesmí být přenesena na žádný soukromý nebo obdobný subjekt.</p>	
64.	§ 56 odst. 4	<p><u>Požadujeme, aby termín na zjednání nápravy byl jasně a transparentně nastaven přímo do zákona.</u></p> <p><i>(4) Zjistí-li ministerstvo, že provozovatel kolektivního systému nebo společník provozovatele kolektivního systému přestal splňovat některou z podmínek podle § 36 odst. 2 a 3 nutných pro vydání oprávnění k provozování kolektivního systému, s výjimkou podmínek podle § 36 odst. 2 písm. h) až j), uloží provozovateli kolektivního systému, aby ve stanovené lhůtě 6 měsíců zjednal nápravu.</i></p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Znění návrhu zákona je neurčité, požadujeme jasně a transparentně nastavit do zákona přesnou lhůtu, do kdy má v tomto případě zjednat KS nápravu. Termín požadujeme stanovit na 6 měsíců. Jasným a transparentním nastavením termínu přímo do zákona se předejde potenciálnímu klientelismu a korupci.</p>	Zásadní
65.	§ 57 odst.5 písm. f)	<p><u>Požadujeme, aby za závažné porušení bylo považováno až opakované, soustavné a dlouhodobé neplnění povinnosti vytvořit síť veřejných sběrných míst</u></p> <p><i>f) nesplnění opakované, soustavné a dlouhodobé neplnění povinnosti vytvořit síť veřejných míst zpětného odběru podle požadavků stanovených tímto zákonem</i></p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Zejména v malých obcích je problematické místa zpětného odběru zřídít, protože to obce často odmítají, zejména pokud v obci již nějaké místo sběrného odběru existuje. V mnoha případech není v malých obcích ani místo, kde by se dalo</p>	Zásadní

		sběrné místo zřídit, nebo se tam často ani nenalézá žádný alternativní prostor ke zřízení sběrného místa. Proto požadujeme, aby se toto porušení bralo za závažné jen tehdy, pokud bude jasné, že se výrobce nebo kolektivní systém snaží dlouhodobě a účelově vyhnout zřízení povinné sběrné sítě.	
66.	§ 58 odst. 2	je třeba jednoznačně stanovit, aby byly peněžní prostředky převedeny osobě, která převezme plnění povinností výrobce	doporučující
67.	§ 65 odst. 2	<u>Požadujeme, aby za veřejné místo zpětného odběru bylo považováno i mobilní místo zpětného odběru, aby se rozšířila pro občany možnost odevzdávat výrobky na více místech ČR</u> <i>Za účelem splnění povinností podle odstavce 1 písm. a) a c) je výrobce elektrozařízení určených k použití v domácnostech povinen zřídit na vlastní náklady nejméně jedno veřejné místo zpětného odběru. Veřejným místem zpětného odběru může být i mobilní místo zpětného odběru.</i> Odůvodnění: Návrh zákona neumožňuje započítat prováděné mobilní svozy jako součást povinné veřejné sběrné sítě. Mobilní svozy jsou důležitým prvkem sběru v malých obcích, kde se nevyplatí provozování stacionárních míst zpětného odběru. Některé obce velmi často nenabízejí ani vhodné plochu či prostory pro zřízení veřejného místa. Důvodem pro zavedení mobilních svozů je vyšší hospodárnost zpětného odběru, cílenost zpětného odběru a ekonomické využití příspěvků vybraných od výrobců. Mobilní sběry výrazně rozšiřují dostupnost míst zpětného odběru pro občany a jejich potlačováním je výrazně poškozován zpětný odběr v České Republice.	Zásadní
68.	§ 65 odst. 4	<u>možnost pro obce převzít odpadní elektrozařízení, pokud o to projeví zájem</u> <i>(4) Zbavit se odpadního elektrozařízení smí konečný uživatel jen jeho předáním na místo zpětného odběru, zpracovateli, nebo poslednímu prodejci podle § 66, nebo obci, a to tehdy, pokud je místo zpětného odběru na sběrném dvoře obce a pokud o tento zpětně odebraný výrobek obec projeví zájem</i> Odůvodnění: Obce si chtějí do budoucna zpracovávat zpětně odebrané výrobky a odpady sami a chtějí se se aktivně zapojit do obchodu recyklovaných materiálů v rámci cirkulární ekonomiky. V rámci této tzv. rekomunalizace odpadového hospodářství musí mít obec přístup k zpětně odebraným výrobkům, pokud o něj budou mít zájem.	Zásadní
69.	§ 66 odst. 1	<u>Požadujeme rozšíření povinností posledních prodejců v oblasti zpětného odběru elektrozařízení</u>	Zásadní

		<p>(1) <i>Poslední prodejce elektrozařízení zajistí, aby konečný uživatel měl při nákupu elektrozařízení možnost bezplatně odevzdat ke zpětnému odběru odpadní elektrozařízení v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, a to ve stejném počtu kusů prodávaného elektrozařízení podobného typu a použití.</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme rozšíření povinností poslední prodejců tak, aby měli občané obcí lepší přístup k možnosti odevzdat použité elektrozařízení. Poslední prodejci se sběru použitých elektrozařízení různými způsoby snaží vyhnout. Proto je potřeba tyto jejich povinnosti stanovit jasně a jednoznačně. Kromě toho mají poslední prodejci právo, požádat výrobce/kolektivní systém o zřízení sběrného místa a tito jim musí vyhovět. Takže se tímto ani nejedná o nějaká zásadní zatížení posledních prodejců.</p>	
70.	§ 66 odst. 2	<p><u>Požadujeme rozšíření povinností posledních prodejců v oblasti zpětného odběru elektrozařízení</u></p> <p>(2) <i>Poslední prodejce elektrozařízení určených k použití v domácnostech dále zajistí, aby konečný uživatel měl možnost odevzdat bezplatně ke zpětnému odběru odpadní elektrozařízení pocházející z domácností, u něhož žádný z vnějších rozměrů nepřesahuje 25 cm, bez ohledu na výrobní značku a bez vázání na nákup zboží, v místě prodeje nového elektrozařízení nebo v jeho bezprostřední blízkosti po celou provozní dobu, jestliže velikost prodejní plochy určené k prodeji elektrozařízení je alespoň 400 m².</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme rozšíření povinností poslední prodejců tak, aby měli občané obcí lepší přístup k možnosti odevzdat použité elektrozařízení. Poslední prodejci se sběru použitých elektrozařízení různými způsoby snaží vyhnout. Proto je potřeba tyto jejich povinnosti stanovit jasně a jednoznačně. Kromě toho mají poslední prodejci právo, požádat výrobce/kolektivní systém o zřízení sběrného místa a tito jim musí vyhovět. Takže se tímto ani nejedná o nějaká zásadní zatížení posledních prodejců.</p>	Zásadní
71.	§ 66 odst. 5	<p><u>Požadujeme rozšíření povinností posledních prodejců v oblasti předávání zpětně odebraného elektrozařízení obci</u></p> <p>(5) <i>Poslední prodejce je povinen předat bez zbytečného odkladu odpadní elektrozařízení do systému zpětného odběru výrobce nebo zpracovateli, nebo obci, pokud o něj obec požádá.</i></p> <p>Odůvodnění: Obce si chtějí do budoucna zpracovávat zpětně elektrozařízení a odpady sami a chtějí se se aktivně zapojit do</p>	Zásadní

		obchodu recyklovaných materiálů v rámci cirkulární ekonomiky. V rámci této tzv. rekomunalizace odpadového hospodářství musí mít obec přístup k zpětně odebraným výrobkům, pokud o něj budou mít zájem.	
72.	§ 69	<p>Požadavky na demontáž a zpracování odpadu bude řešit ministerstvo vyhláškou – stejně jako v obecné připomínka (viz výše) opět požadujeme, aby vyhláška nepožadovala certifikaci např. CENELEC.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Je zcela nevhodné, aby právní předpis požadoval tuto certifikace. Tyto certifikace jsou finančně nákladné, auditoři těchto certifikací jsou soukromé subjekty a jsou placeni z prostředků auditovaných zpracovatelů. Došlo by ke zbytečnému zatížení zpracovatelů a rovněž možnému narušení tržního prostředí.</p> <p>Objektivně k tomu není žádný důvod. Zpracovatelé jsou vždy odborné subjekty s povolením krajského úřadu pro svou konkrétní činnost. Činnost a její technické podmínky má v dostatečné míře definovat zákon a příslušný prováděcí předpis. A provozovatel je musí bezevbytku plnit. Z titulu evropského práva je zde ještě případná potřeba plnění BAT, či BREF, pokud jsou pro tu kterou technologii stanoveny v rámci EU. Jakékoli další certifikace apod. mohou samozřejmě fungovat v dobrovolné pozici, ale v žádném případě nesmějí být stanovovány obecně závazným předpisem, jako je zákon, či vyhláška.</p>	Zásadní
73.	§ 69 odst. 5	<p><u>Stanovení jasných a transparentních požadavků na demontáž a zpracování elektroodpadu bez nebezpečí střetu zájmů</u> (5) Ministerstvo stanoví vyhláškou níže uvedené požadavky. Tato vyhláška se však nesmí odkazovat na normy nebo certifikace, které nejsou právně závazné dle ČSN, nebo dle evropských právních předpisů, a nesmí takové normy nebo certifikace činit právně závaznými.</p> <p>Odůvodnění: Požadavky na zpracování a demontáž elektroodpadu se nesmí odkazovat na žádné normy nebo certifikace, které nejsou právně závazné dle ČSN. Zejména se nesmí odkazovat na normy, nebo části norem WEELABEX nebo CENELEC, protože auditoři těchto norem a certifikací jsou soukromé subjekty a jsou placeni z prostředků auditovaných firem (zpracovatelů). Proto hrozí střet zájmů, kdy by tito auditoři, kteří mají zájem na tvorbě zisku, prováděli audity způsobem, který by jim zajistil co největší finanční příjmy. Dále zde hrozí zneužití takovýchto norem nebo certifikací v rámci konkurenčního boje. Zmiňované audity jsou totiž finančně velice nákladné, a tudíž si je mohou dovolit zejména velcí zpracovatelé, čímž může dojít k likvidaci menších a středních zpracovatelů, a tedy</p>	Zásadní

		následnému omezení konkurenčního prostředí, což povede ke zvýšení cen za zpracování elektroodpadu. Proto požadujeme doplnit výše uvedené ustanovení, které jednak výrazně zvýší transparentnost, bude přecházet střetu zájmů a současně zachová tržní prostředí.	
74.	§ 117 odst. 1 písm. a)	<p><u>Požadujeme odstranění výše uvedeného ustanovení bez náhrady</u></p> <p><i>a) — se zbaví výrobku s ukončenou životností nebo jeho části v rozporu s § 5,</i></p> <p>Odůvodnění: Žádáme, aby byli občané chráněni před evidentně nepřiměřenými povinnostmi, zejména aby museli ověřovat, zda osoba, které předávají výrobek s ukončenou životností je oprávněna ho převzít. Občan se při předávání výrobků rozhoduje zpravidla podle toho, co je na provozovně nebo kontejnery na odpad/použitý výrobek uvedeno. Řada občanů (např. důchodci, občané s nižším vzděláním atd.) není schopna prověřovat v různých rejstřících, zda osoba/firma, která se prezentuje jako oprávněná ke sběru odpadu/zpětnému odběru, jí skutečně je, zdali jí už nevypršelo oprávněním, zda-li prezentované oprávnění platí na všechny skupiny vysloužilých výrobků (a odpadů) atd. Pokud občan předal vysloužilý výrobek či odpad v dobré víře osobě, o která se domníval, že je oprávněná osoba, tak musí být občan zbaven veškerá další odpovědnosti. Není možné občany zatěžovat excesivními povinnostmi. Je povinností orgánů státní správy (v tomto případě ČIŽP), aby sami proaktivně vyhledávali a kontrolovali subjekty, které sbírají odpady/vysloužilé výrobky a aby kontrolovali, zda jsou k tomu tyto subjekty oprávněny.</p>	Zásadní
75.	§ 119 odst. 6	<p><u>Vypuštění výše uvedeného ustanovení ze zákona bez náhrady, zachování jasně odpovědnosti výrobce</u></p> <p>(6) Má se za to, že výrobce nebo pověřený zástupce vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil, též, jestliže k nesplnění povinnosti došlo jednáním nebo opomenutím provozovatele kolektivního systému, s nímž má výrobce nebo pověřený zástupce uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění, a výrobce nebo pověřený zástupce prokáže, že v uplynulém roce provozovateli kolektivního systému vykazoval pravdivé a úplné údaje o množství vybraných výrobků, které uvedl na trh, a řádně platil příspěvky podle § 47 odst. 1.</p> <p>Odůvodnění: Požadujeme zrušit výše uvedené ustanovení, a to bez náhrady. Výrobce musí vždy nést jasnou odpovědnost, aby se nestalo to, že na svoji odpovědnost rezignuje tím, že zaplatí příspěvek KS a dále se už nestará, jakým způsobem KS plní své povinnosti. Aby systém rozšířené odpovědnosti skutečně fungoval, tak</p>	Zásadní

		<p>nesmí být dovoleno, aby se výrobce jednoduše zbavil své odpovědnosti např. tím, že zaplatí KS 1 Kč příspěvek za rok. Obdobně to funguje u daňových příznání a daňových poradců. Daňový poradce zpracovává pro firmy daňová příznání a předává je FÚ jménem firem, pro které je zpracován. Nicméně odpovědnost za správné daňové příznání leží samozřejmě pořád na firmách, nikoliv na daňovém poradci. Každá firma tedy musí být obezřetná při výběru daňového poradce a cena nemůže být jediným faktorem. I výrobce, pokud si povinnosti zpětného odběru neplní sám, tak musí vždy pečlivě vážit, jaký kolektivní systém si vybírá, zda odpovědný, nebo nekvalitní a nízkonákladový. Z tohoto důvodu povede výše uvedené ustanovení k erozi rozšířené odpovědnosti výrobce. Rozšířená odpovědnost výrobce je daná směrnicí EU, toto ustanovení vytváří prostor pro účelové obcházení rozšířené odpovědnosti výrobce.</p>	
76.	§ 119 odst. 7	<p><u>Vypuštění výše uvedeného ustanovení ze zákona bez náhrady, zachování jasné odpovědnosti výrobce</u> (7) Má se za to, že provozovatel solární elektrárny vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil, jestliže k nesplnění povinnosti došlo v důsledku jednání nebo opomenutí provozovatele kolektivního systému, s nímž má provozovatel solární elektrárny uzavřenou smlouvu podle § 72 odst. 1, a provozovatel solární elektrárny prokáže, že provozovateli kolektivního systému zaplatil všechny příspěvky na předání ke zpracování, využití a odstranění všech odpadních solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013, které jsou součástí jím provozované solární elektrárny.</p> <p>Odůvodnění: Požadujeme zrušit výše uvedené ustanovení, a to bez náhrady. Výrobce musí vždy nést jasnou odpovědnost, aby se nestalo to, že na svoji odpovědnost rezignuje tím, že zaplatí příspěvek KS a dále se už nestará, jakým způsobem KS plní své povinnosti. Aby systém rozšířené odpovědnosti skutečně fungoval, tak nesmí být dovoleno, aby se výrobce jednoduše zbavil své odpovědnosti např. tím, že zaplatí KS 1 Kč příspěvek za rok. Obdobně to funguje u daňových příznání a daňových poradců. Daňový poradce zpracovává pro firmy daňová příznání a předává je FÚ jménem firem, pro které je zpracován. Nicméně odpovědnost za správné daňové příznání leží samozřejmě pořád na firmách, nikoliv na daňovém poradci. Každá firma tedy musí být obezřetná při výběru daňového poradce a cena nemůže být jediným faktorem. I výrobce, pokud si povinnosti zpětného odběru neplní sám, tak musí vždy pečlivě vážit, jaký kolektivní systém si vybírá, zda odpovědný, nebo nekvalitní a nízkonákladový. Z tohoto důvodu povede výše uvedené ustanovení k erozi rozšířené odpovědnosti výrobce. Rozšířená odpovědnost výrobce je daná směrnicí EU, toto ustanovení</p>	Zásadní

		vytváří prostor pro účelové obcházení rozšířené odpovědnosti výrobce.	
77.	§ 121 odst. 3 písm. l)	<p><u>Výslovné zařazení asociací obcí mezi členy dialogu o zpětném odběru</u></p> <p><i>l) zajišťuje pravidelný dialog v každé příslušné oblasti zpětného odběru podle druhu vybraného výrobku mezi provozovateli kolektivních systémů, výrobci, zpracovateli, územními samosprávnými celky, asociacemi obcí (pokud mají alespoň 500 obcí jako členů) a spolky, jejichž činnost se týká tohoto zákona.</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme, aby asociace obcí, byly výslovně zařazené mezi členy dialogu o zpětném odběru. Obce jsou důležitým zástupcem občanů a musí mít tedy přístup k dialogu o zpětném odběru, který je určen především občanům/spotřebitelům.</p>	Zásadní
78.	§ 121 odst. 3 písm. l)	<p><u>pravidelný dialog pro každý z proudů vybraných výrobků</u></p> <p><i>l) zajišťuje pravidelný dialog v každé příslušné oblasti zpětného odběru podle druhu vybraného výrobku mezi provozovateli kolektivních systémů, výrobci, zpracovateli, územními samosprávnými celky,) a spolky, jejichž činnost se týká tohoto zákona, pravidelný dialog musí být veden samostatně pro každý druh vybraných výrobků</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme, jednoznačné zpřesnění, že pravidelný dialog se musí odehrávat samostatně pro každý z proudů vybraných výrobků (tj. samostatně pro baterie, autovraky, elektrozařízení, solární panely atd.) aby se nekřížili problémy, které jsou různé pro různé proudy vybraných výrobků.</p>	Zásadní
79.	§ 130 odst. 2	<p><u>Požadujeme lepší a méně byrokratickou možnost pro občany při podávání žádostí a návrhů podle tohoto zákona</u></p> <p><i>(2) Žádosti a návrhy podle tohoto zákona, pro které prováděcí právní předpis upravuje formulář, lze podat pouze na tomto formuláři, to neplatí, pokud žádost nebo návrh podle tohoto zákona podá fyzická osoba nepodnikatel</i></p> <p>Odůvodnění: Požadujeme, aby občané (fyzické osoby nepodnikatelé) mohli podávat své žádosti a návrhy jednoduchou formou a nebyli tak zatěžováni nadměrnou administrativou. Občané by měli mít možnost, se jednoduše a bez administrativních komplikací, vyjádřit k problematice zpětně odebraných výrobků, bez toho aniž by museli mít detailní znalost zákona VUŽ a s ním spojených předpisů. Úředníci státní správy by měli být natolik</p>	Zásadní

		erudovaní, aby takového podání byli schopni zpracovat. Státní správa s lidskou tvářící by měla být základem našeho státu.																			
80.	Příloha č.2	<p><u>Nastavení cílů sběrů pouze na nebezpečný elektroodpad</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th><u>2021</u></th> <th><u>2022</u></th> </tr> <tr> <th></th> <th colspan="2"><u>a násl.</u></th> </tr> <tr> <th></th> <th><u>%</u></th> <th><u>%</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td><u>Odpadní elektrozařízení skupiny 1</u></td> <td><u>60</u></td> <td><u>65</u></td> </tr> <tr> <td><u>Odpadní elektrozařízení skupiny 2</u></td> <td><u>60</u></td> <td><u>65</u></td> </tr> <tr> <td><u>Odpadní elektrozařízení skupiny 3</u></td> <td><u>60</u></td> <td><u>65</u></td> </tr> </tbody> </table> <p>Odůvodnění:</p> <p>Požadujeme, aby byly cíle sběru pro výrobce a kolektivní systémy nastaveny na ty skupiny elektrozařízení, které jsou nebezpečným elektroodpadem. Jednalo se o skupiny, které jsou současně nebezpečným odpadem a jejichž recyklace je velmi nákladná (skupiny č. 1 chladicí technika, č. 2 televize, č. 3 světelné zdroje).</p> <p>Na sběru ostatní skupin elektroodpadu se chtějí podílet i ostatní subjekty na trhu, proto požadujeme, aby se na ně cíl sběru nestanovoval, aby byl tento elektroodpad dostupný i pro ostatní subjekty.</p>		<u>2021</u>	<u>2022</u>		<u>a násl.</u>			<u>%</u>	<u>%</u>	<u>Odpadní elektrozařízení skupiny 1</u>	<u>60</u>	<u>65</u>	<u>Odpadní elektrozařízení skupiny 2</u>	<u>60</u>	<u>65</u>	<u>Odpadní elektrozařízení skupiny 3</u>	<u>60</u>	<u>65</u>	Zásadní
	<u>2021</u>	<u>2022</u>																			
	<u>a násl.</u>																				
	<u>%</u>	<u>%</u>																			
<u>Odpadní elektrozařízení skupiny 1</u>	<u>60</u>	<u>65</u>																			
<u>Odpadní elektrozařízení skupiny 2</u>	<u>60</u>	<u>65</u>																			
<u>Odpadní elektrozařízení skupiny 3</u>	<u>60</u>	<u>65</u>																			

Kontaktní osobou pro vypořádání připomínek je JUDr. Věroslav Sobotka 734 302 000
sobotka@amsp.cz, amsp@amsp.cz